

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.12.2010
KOM(2010) 794 endelig

2010/0380 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004

(Tekst af relevans for EØS og for Schweiz)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Hensigten med dette forslag er at ajourføre forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009, således at de afspejler ændringerne i medlemsstaternes nationale lovgivning om social sikring og holdes ajour med de ændringer i den sociale virkelighed, som påvirker koordineringen af de sociale sikringsordninger.

Desuden er der i dette forslag indeholdt forslag fra Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger (i det følgende benævnt "den administrative kommission"), der har til formål at forbedre og modernisere EU-lovgivningen i henhold til artikel 72, litra f), i forordning (EF) nr. 883/2004.

Ændringerne i dette forslag har til formål at give de berørte parter retssikkerhed.

Generel baggrund

Forslaget omfatter en generel ajourføring af forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009. Hensigten er at sikre en ordentlig koordinering på EU-plan af de nationale ordninger for social sikring. Det afspejler de retlige ændringer på nationalt plan, og i forslaget gøres der status over de seneste udviklinger i den tværnationale mobilitet, som påvirker koordineringen af de sociale sikringsordninger.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

De gældende bestemmelser er fastlagt i forordning (EF) 883/2004 (senest ændret ved forordning (EF) nr. 988/2009) og forordning (EF) nr. 987/2009.

Forordning (EF) 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 skal tilpasses for at holde dem ajour med udviklingen i den nationale lovgivning og ændringerne i den sociale virkelighed, som påvirker koordineringen af de sociale sikringsordninger. Desuden indsendte den administrative kommission relevante forslag med henblik på at forbedre koordineringsordningen. Disse forslag sammen med andre tekniske tilpasninger af teksten er indarbejdet i dette forslag. Forslaget vil også ajourføre og ændre henvisningerne til den nationale lovgivning i visse bilag til forordningerne.

Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Ikke relevant.

2. RESULTATER AF HØRINGERNE AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

Høring af interesserede parter

²¹¹ Høringsmetoder, de tiltænkte hovedområder og deltagernes generelle profil

Medlemsstaterne blev opfordret til at indsende forslag for 2010 til forskellige ændringer til forordningerne. Den administrative kommission anmodede desuden om ændringer, hvorved forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 præciseres og ajourføres.

Sammendrag af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

De forslag, der blev anset for at være forenelige med EU-retten, og som den administrative kommission kunne acceptere, er indarbejdet i dette forslag.

²²¹ *Relevante videnskabs-/ekspertområder*

Koordinering af den sociale sikring.

²²² *Anvendt metodologi*

Drøftelser på to møder i den administrative kommission i 2010 og, om nødvendigt, yderligere drøftelser for at opnå en afklaring, især af detaljerne i den nationale lovgivning, med de berørte medlemsstater repræsenteret i den administrative kommission.

²²³ *De vigtigste af de hørte organisationer/eksperter*

Den administrative kommission samt repræsentanterne for de enkelte berørte medlemsstater.

²²⁴⁹ *Sammendrag af rådgivning, der er modtaget og anvendt*

Der er ikke blevet peget på potentielt alvorlige risici med uoprettelige følger.

Den administrative kommissions beslutning om at ajourføre, fuldstændiggøre og forbedre teksten og ajourføre visse passager for medlemsstaterne i bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009.

²²⁶ *Midler til at gøre eksperternes råd offentligt tilgængelige*

Ingen.

Konsekvensanalyse

Siden den 1. maj 2010 har de to moderniserede forordninger (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 om koordineringen af de sociale sikringsordninger fundet anvendelse i alle EU-medlemsstater. De moderniserede forordninger om social sikring er resultatet af ti års forhandlinger mellem medlemsstaterne. Behovet for modernisering opstod bl.a. som følge af ændringer i den nationale lovgivning og som følge af retspraksis i Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen).

Medlemsstaterne ændrer ofte deres lovgivning om social sikring. Som en konsekvens heraf bliver henvisningerne i EU-lovgivningen, som koordinerer de sociale sikringsordninger, uaktuelle, hvilket skaber retlig usikkerhed for de berørte parter, når de anvender forordningerne.

Henvisningerne i forordningerne (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 bør derfor ændres for at afspejle de retlige ændringer på nationalt plan og ændringerne i den sociale virkelighed. Forordningerne kan kun ajourføres ved en forordning.

Et af hovedtrækkene i de moderniserede koordineringsbestemmelser er forenkling. Når man forenkler forordningerne, bliver det lettere at fortolke dem, og det formindsker mulighederne for modstridende opfattelser. For at sikre, at de forenklede bestemmelser fuldt ud beskytter borgernes rettigheder, var det nødvendigt at ændre nogle bestemmelser, især inden for den gældende lovgivning og arbejdsløshedsydelse. I bestemmelsen om fastlæggelsen af den gældende lovgivning for den situation, hvor en person arbejder i to eller flere medlemsstater, vil kriteriet "en væsentlig del af sin virksomhed" blive udvidet og begrebet "hjemsted eller forretningssted" blive konkretiseret. Ændringer vedrørende arbejdsløshedsydelse er nødvendige for at bidrage med en tilfredsstillende løsning på den situation, hvor en selvstændig person er blevet forsikret mod arbejdsløshed i den medlemsstat, hvor den seneste aktivitet blev udøvet, men vender tilbage til sin bopælsmedlemsstat, hvor der ikke findes arbejdsløshedsforsikringer for selvstændige.

I de seneste år har der været en stigende tendens i retning af nye mobilitetsformer. Nye strukturer med hensyn til udbuddet af arbejdskraft kan ses bl.a. inden for lufttransport, hvor virksomheder leverer deres tjenester fra såkaldte "hjemmebaser" i forskellige medlemsstater. Kommissionen overvejer i øjeblikket, om den i 2011 skal udarbejde et arbejdsdokument om ændrede mobilitetsmønstre i forbindelse med retten til arbejdstageres frie bevægelighed og sociale sikring, som skal indeholde de særlige foranstaltninger, som det er nødvendigt at Kommissionen træffer for bedre at kunne klare de vandrende arbejdstageres forskellige behov. Uden at foregribe dette arbejdsdokument skønner Kommissionen, at det er hensigtsmæssigt allerede nu at udvide begrebet "hjemsted eller forretningssted" for flypersonale for at bistå institutionerne med at fastlægge, hvor "hjemstedet eller forretningsstedet" befinder sig, og gøre det lettere at anvende forordning (EF) nr. 883/2004 i denne sektor. Her er det især relevant, at konceptet "hjemmebase" allerede er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1899/2009 af 12. december 2006 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart, og at det allerede anvendes i denne sektor.

Selv om forordningerne (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 er blevet anvendt siden den 1. maj 2010, afspejler de den status, som medlemsstaternes lovgivning befandt sig i den 26. januar 2004 (for forordning (EF) nr. 883/2004) og den 17. december 2008 (for forordning (EF) nr. 987/2009). Det er i de berørte borgeres interesse, at forordningerne ajourføres rimelig kort tid efter, at ændringerne er foretaget i medlemsstaternes nationale lovgivning. Kun forordninger, der er ajourført i relation til udviklingen i den nationale lovgivning, og hvis bestemmelser er klare og fuldstændige, kan sikre åbenhed og sikkerhed for de berørte parter og yde mobile borgere fuld beskyttelse.

Med dette forslag bliver koordineringen af de sociale sikringsordninger i medlemsstaterne lettere, og det bidrager til beskyttelsen af borgere, der flytter inden for EU. Medlemsstaterne og den administrative kommission har foreslået de fleste ændringer. Det skønnes, at hverken socialsikringsinstitutioner, forvaltninger, arbejdstagere, arbejdsgivere eller ikke-aktive borgere vil komme til at opleve nogen væsentlige ændringer i den aktuelle situation for så vidt angår arbejdsbyrde eller omkostninger som følge af den foreslåede ændringsforordning.

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Resumé af forslaget

Dette forslag supplerer, præciserer og ajourfører nogle af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009, således at de afspejler ændringerne i medlemsstaternes nationale lovgivning om social sikring og de ændrede mobilitetsmønstre, som påvirker koordineringen af de sociale sikringsordninger. Ændringerne vil gøre det lettere effektivt at anvende EU-lovgivningen om koordinering af de sociale sikringsordninger og forbedre beskyttelsen af de enkeltpersoner, som flytter inden for EU.

Retsgrundlag

Artikel 48 i TEUF.

Nærhedsprincippet

Nærhedsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke hører ind under EU's enekompetence.

Forslagets mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne af følgende grunde.

EU er i henhold til traktatens artikel 48 forpligtet til at træffe koordinerende foranstaltninger inden for social sikring. Tiltaget er desuden nødvendigt for at sikre, at den traktatsikrede ret til fri bevægelighed fuldt ud kan udnyttes. Uden en sådan koordinering er der risiko for, at den frie bevægelighed ikke kan anvendes, eftersom borgerne vil være mindre tilbøjelige til at benytte sig af denne ret, hvis det i realiteten betyder, at de mister de sociale sikringsrettigheder, som de allerede har erhvervet i en anden medlemsstat. Det er ikke hensigten med den gældende EU-lovgivning inden for social sikring at erstatte de forskellige nationale ordninger. Det bør understreges, at den foreslåede ændringsforordning ikke er en harmoniseringsforanstaltning, og at den ikke bevæger sig ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre en effektiv koordinering. Forslaget sigter grundlæggende mod at ajourføre gældende koordineringsbestemmelser for at afspejle de retlige ændringer, der har fundet sted på nationalt plan, og gennemføre de ændringer, der er blevet nødvendige som følge af ændringer i den sociale virkelighed. Det har også til formål at supplere og forbedre teksten til forordningerne, således at borgernes rettigheder beskyttes, når de bevæger sig inden for EU.

Selv om forslaget derfor hovedsageligt er baseret på medlemsstaternes bidrag, kan de ikke vedtage sådanne bestemmelser på nationalt plan, da det eventuelt kunne være i strid med forordningerne. Det er derfor nødvendigt at sikre, at den dispositive del af og bilagene til forordningerne tilpasses ordentligt, således at forordningerne kan finde effektiv anvendelse i Unionen.

Koordineringen af de sociale sikringsordninger omfatter tværnationale situationer, hvor den enkelte medlemsstat ikke kan handle på egen hånd. EU-lovgivningen om koordinering erstatter de mange gældende bilaterale aftaler. Dette forenkler ikke blot koordineringen af de sociale sikringsordninger for medlemsstaterne, men sikrer ligeledes ligebehandling af de EU-borgere, som er forsikret i henhold til de nationale lovgivninger om social sikring.

En indsats på EU-plan vil af nedenstående grund(e) være et mere effektivt middel til at nå målene med forslaget:

Det er kun muligt at koordinere de sociale sikringsordninger på EU-niveau. Hensigten er at sikre, at koordineringen af de sociale sikringsordninger fungerer effektivt i samtlige medlemsstater. Koordineringen er baseret på og begrundes i den frie bevægelighed for personer inden for EU.

Der er ingen kvalitative indikatorer, men forordningerne angår alle EU-borgere, der bevæger sig inden for EU, uanset årsagen.

Forslaget er en rent koordinerende foranstaltning, som kun kan træffes på EU-plan. Medlemsstaterne har stadig ansvaret for at tilrettelægge og finansiere deres nationale sociale sikringsordninger.

Forslaget er således i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Proportionalitetsprincippet

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grund(e):

Forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 forudsætter denne form for handling, eftersom en forordning kun kan ændres ved en anden forordning. Denne handling vedrører ikke selve koordineringen. Medlemsstaterne har stadig ansvaret for at tilrettelægge og finansiere deres nationale sociale sikringsordninger.

Forslaget gør det lettere for medlemsstaterne og deres institutioner at koordinere de sociale sikringsordninger og sigter mod at beskytte de enkeltpersoner, som flytter inden for EU, ved at ajourføre og forbedre visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 og nogle af bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004. Disse ændrede bestemmelser er hovedsageligt baseret på forslag fra medlemsstaterne, hvilket betyder, at en eventuel finansiel og administrativ byrde er reduceret til et minimum og står i et passende forhold til ovennævnte mål. Omvendt uden en sådan ajourføring af forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 vil den økonomiske og administrative byrde sandsynligvis være større, da bestemmelserne ikke vil kunne dække medlemsstaternes ændrede behov.

Reguleringsmiddel/reguleringsform

Foreslået reguleringsmiddel: Forordning.

Andre midler vil ikke være hensigtsmæssige af følgende grund(e):

Der er ikke noget alternativ, da en forordning kun kan ændres af en forordning.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU's budget.

5. FAKULTATIVE ELEMENTER

Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og Schweiz

Forslaget er relevant for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) og for Schweiz og bør derfor udvides til at omfatte EØS og Schweiz.

Detaljeret gennemgang af forslaget

Artikel 1

Artikel 1 vedrører ændringer af forordning (EF) nr. 883/2004.

A. Ændring af artikel 9

1. Ændring i artikel 9, stk. 1

Meddelelsen om en kontraktlig bestemmelse i henhold til artikel 1, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 883/2004 skal endvidere ske separat i forhold til – og er en forudsætning for – den erklæring, der skal udfærdiges i medfør af artikel 9 i forordning (EF) nr. 883/2004.

2. Ændring i artikel 9, stk. 2

Artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 883/2004 ændres, således at den er i tråd med artikel 71, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 883/2004.

B. Ændring i artikel 12, stk. 1

Den foreslåede ændring præciserer, at en udsendt person ikke kan erstattes af en anden *udsendt* person, efter at dennes udstationeringsperiode er udløbet. Udtrykket "udsendt" blev ved et uheld udeladt.

C. Ændring i artikel 13, stk. 1

I den gældende tekst i artikel 13, stk. 1, finder betingelsen med hensyn til at udøve "en væsentlig del" af sin beskæftigelse ikke anvendelse på den situation, hvor en person arbejder i to eller flere medlemsstater for forskellige virksomheder eller arbejdsgivere. Det er ikke i tråd med hensigten, da den blev forhandlet i Rådet, især ikke i de situationer, hvor den beskæftigelse, der udøves i bopælsmedlemsstaten, er ret begrænset. Formålet med denne ændring er at gøre det klart, at betingelsen for at udøve en "væsentlig del" af beskæftigelsen også gælder en person, som normalt udøver en beskæftigelse for forskellige virksomheder eller arbejdsgivere i to eller flere medlemsstater. I den situation, hvor betingelsen med hensyn til en "væsentlig del" af beskæftigelsen ikke er blevet opfyldt i bopælsmedlemsstaten, er den gældende lovgivning den lovgivning i den anden medlemsstat, hvor hjemstedet eller forretningsstedet for virksomheden/virksomhederne eller arbejdsgiveren/arbejdsgiverne befinder sig. Såfremt det ikke er muligt at udpege én medlemsstat, hvor hjemstedet eller forretningsstedet befinder sig, f.eks. i tilfælde med to eller flere arbejdsgivere, som er etableret i to forskellige medlemsstater uden for bopælsmedlemsstaten, gælder lovgivningen i bopælsmedlemsstaten. Formålet med ændringen er at undgå manipulering af den gældende lovgivning, samtidig med at man overholder princippet om forenkling og pragmatisme.

D. Ændring i artikel 36, stk. 2a

Artikel 36, stk. 2a, i forordning (EF) nr. 883/2004 bør ændres, for at det personlige anvendelsesområde bliver i overensstemmelse med resten af afsnit III, kapitel 2, i forordning (EF) nr. 883/2004 og med artikel 26, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 987/2009, som omhandler det tilsvarende emne "Ydelser ved sygdom og moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab".

E. Ændring i artikel 65, stk. 5

Ændringen omhandler den situation, hvor en selvstændig har været arbejdsløshedsforsikret i den medlemsstat, hvor den seneste beskæftigelse har fundet sted, og som ved arbejdsløshed

vender tilbage til sin bopælsmedlemsstat, hvor der ikke findes en arbejdsløshedsforsikring for selvstændige.

I en sådan situation er det ikke muligt – som for beskæftigede - at overføre ansvaret for udbetalingen af arbejdsløshedsydelse fra den medlemsstat, hvor den seneste beskæftigelse har fundet sted, til bopælsmedlemsstaten, da lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat ikke omfatter arbejdsløshedsydelse for selvstændige. Men i henhold til formålet med artikel 65, som blev bekræftet af EU-Domstolens retspraksis (jf. EU-Domstolens domme om artikel 71 i forordning 1408/71, som svarer til den nye artikel 65 i forordning (EF) nr. 883/2004, f.eks. sag C-454/93, *Van Gestel*, Sml. 1995 I, s. 1707, og sag C-58/87, *Rebmann*, Sml. 1988, s. 3467), har de personer, der er underlagt den artikel en ret til ved ledighed at vende tilbage til deres bopælsmedlemsstat og søge arbejde der. Begrundelsen for denne artikel er, at disse personer har de bedste muligheder for igen at vende tilbage til arbejdsmarkedet i deres bopælsmedlemsstat som følge af deres tætte forbindelser dertil. I den forbindelse må deres ret til sociale ydelser ikke blive begrænset, navnlig i de tilfælde, hvor ydelserne repræsenterer det bidrag, som de har indbetalt (sag C-228/07, *Petersen*, Sml. 2008 I, s. 6989). Desuden har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fastlagt, at en ret til arbejdsløshedsydelse, der er knyttet til indbetalingen af bidrag til en arbejdsløshedsforsikringsfond – som en økonomisk ret - skal være beskyttet af artikel 1, protokol nr. 1, i den europæiske konvention (*Gaygusuz v. Austria*).

F. Ændring i artikel 71, stk. 2

Behovet for at præcisere den administrative kommissions afstemningsprocedure kom frem under drøftelser om samme. Den foreslåede afstemningsprocedure afspejler den nye udvikling, som blev indført ved Lissabontraktaten, særlig den nye artikel 48 i TEUF.

Artikel 2

Artikel 2 vedrører ændringer af forordning (EF) nr. 987/2009.

A. Ændring i artikel 6, stk. 1

Formuleringen i denne artikel er blevet tilpasset, således at den passer bedre til det, der blev aftalt i Rådet. I punkt 1, litra b), er det nu præciseret, at bopælsmedlemsstatens lovgivning ikke kan anvendes midlertidigt, hvis den berørte person ikke udøver nogen beskæftigelse i bopælsmedlemsstaten.

B. Ændring i artikel 14, stk. 5

Med ændringen præciseres det, at virksomhed af marginalt omfang og bibeskæftigelse, som er ubetydelig med hensyn til tidsmæssig varighed og økonomisk afkast, ikke tages i betragtning ved fastlæggelsen af gældende lovgivning på grundlag af afsnit II i forordning (EF) nr. 883/2004. Selve virksomheden er relevant for anvendelsen af den nationale lovgivning om social sikring; hvis virksomhed af marginalt omfang medfører, at personen tilsluttes den sociale sikring, indbetales bidragene i den kompetente medlemsstat i forhold til den generelle indtægt fra alle aktiviteter.

Ændringen har to formål:

1) at forenkle den gældende bestemmelse ved at fjerne sondringen mellem "samtidig" og "skiftevis" udøvelse af virksomhed og dermed øge retssikkerheden for de personer, som udøver en effektiv og reel virksomhed i én medlemsstat samtidig med en virksomhed af marginalt omfang i en anden medlemsstat, og

2) at undgå eventuelt misbrug af bestemmelserne om gældende lovgivning i forbindelse med forordning (EF) nr. 883/2004.

C. Tilføjelse af artikel 14, stk. 5a

Denne ændring sikrer, at betydningen af "hjemsted eller forretningssted" anvendes i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis og andre EU-forordninger. Ændringen tjener som et springbræt for yderligere elementer, der skal defineres af den administrative kommission.

For flypersonale anses "hjemsted eller forretningssted" for at være "hjemmebasen". Begrebet "hjemmebase" er anerkendt og anvendt inden for denne sektor og allerede defineret ved forordning (EØF) nr. 3922/91, hvilket letter og berettiger dets anvendelse i forbindelse med koordinering af sociale sikringsordninger. Henvisningen til "hjemmebase" for flypersonale påvirker ikke det princip, at det enkelte besætningsmedlems situation skal undersøges separat og ud fra objektive oplysninger for at fastlægge, hvilken lovgivning der er gældende på grundlag af afsnit II i forordning (EF) nr. 883/2004.

D. Ændring i artikel 15, stk. 1

Denne ændring betyder, at teksten i den pågældende artikel tilpasses den endelige aftale ved andenbehandlingen i Europa-Parlamentet i den fælles beslutningsprocedure med henblik på vedtagelsen af forordning (EF) nr. 987/2009 om underretning af den berørte person om, hvilken lovgivning der gælder for den pågældende ved udstationering.

E. Ændring i artikel 54, stk. 2

Med ændringen fjernes der en fejl, der opstod ved den sproglige kontrol i Rådet, og den oprindelige betydning af bestemmelsen genetableres.

F. Tilføjelse af artikel 55, stk. 7

Der tilføjes et nyt stykke, således at proceduren i forbindelse med eksport af ydelser finder tilsvarende anvendelse på den situation, der er omfattet af den nye bestemmelse i artikel 65, stk. 5, litra b), i forordning (EF) nr. 883/2004, med undtagelse af bestemmelsen om tidsbegrænsning på den ret, der er omtalt i artikel 55, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 987/2009.

G. Ændring i artikel 56, stk. 2

Teksten skal ændres for at regulere den situation, hvor den person, der er omfattet af den nye artikel 65, stk. 5, litra b), i forordning (EF) nr. 883/2004, registrerer sig selv som et supplerende tiltag hos arbejdsformidlingen i den stat, hvor den pågældende udøvede sin seneste virksomhed.

I et sådant tilfælde bør det være de forpligtelser og arbejdssøgningsaktiviteter i den stat, hvor den seneste virksomhed blev udøvet, som har prioritet, da det er den stat, der udreder ydelserne til personen. Den nye ordlyd sikrer, at der gives prioritet til de forpligtelser og

arbejdssøgningsaktiviteter i den stat, der udreder ydelserne, og udelukker negative virkninger af den manglende opfyldelse heraf i den anden medlemstat.

Bilag

A. Ændring af bilag X til forordning (EF) nr. 883/2004

Bilag X indeholder de særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse. I afsnittet "NEDERLANDENE" vil "Lov om hjælp ved uarbejdsdygtighed til handicappede unge (Wajong) af 24. april 1997" blive erstattet af "Lov om hjælp til arbejde og beskæftigelse for handicappede unge (Wet Wajong)".

Ligesom den tidligere lov tilbydes der indkomststøtte via den nye lov til unge handicappede, der som følge af deres handicap har en begrænset arbejdskapacitet, og hvis indkomst ligger under den lovpligtige mindsteløn. De unge handicappede, som opfylder visse betingelser, kan få indkomststøtte som et supplement til deres indkomst op til den lovpligtige mindsteløn, hvis deres indkomst ved arbejde er under 75 % af den lovpligtige mindsteløn. Indkomstsikringen kan også gives til unge handicappede, som studerer og behøver økonomisk støtte, samt til unge, som slet ikke kan arbejde, dvs. de personer, som permanent er ude af stand til at arbejde.

Det nye nederlandske punkt blev behandlet af den administrative kommission og indkomststøtten blev anset for at være en særlig ikke-bidragspligtig kontantydelse, jf. betydningen i artikel 70 i forordning (EF) nr. 883/2004.

I afsnittet "DET FORENEDE KONGERIGE" vil der blive opført en ny særlig ikke-bidragspligtig kontantydelse, nemlig "Indtægtsrelateret arbejdsløsheds- og understøttelsesydelse ESA(IR)".

Hovedformålet med ESA (IR) er at sikre en minimumsindkomst under hensyntagen til den økonomiske og sociale situation i Det Forenede Kongerige. Indtægtsrelateret ESA kan fås, hvis en persons bidragsforløb eller økonomiske situation er af en sådan beskaffenhed, at der ikke kan udbetales – eller kun kan udbetales en ringe - bidragspligtig arbejdsløsheds- og understøttelsesydelse.

ESA (IR) blev af den administrative kommission anset for at være en særlig ikke-bidragspligtig kontantydelse, jf. Artikel 70 i forordning (EF) nr. 883/2004, som kunne opføres i bilag X til forordning (EF) nr. 883/2004.

Også i afsnittet "DET FORENEDE KONGERIGE" udgår "Indkomststøtte". Oprettelsen af indkomstafhængige ydelser (tilskud til jobsøgning, arbejdsløsheds- og understøttelsesydelse og tillæg til statspension) for særlige risikokategorier har den virkning, at indkomststøtten er blevet en begrænset ydelse til underhold, som udbetales til personer uden eller med meget lav indkomst. Da socialhjælp ikke er omfattet af forordning (EF) nr. 883/2004, skal indkomststøtten fjernes fra listen.

B. Ændring af bilag XI til forordning (EF) nr. 883/2004

1. Ændring af afsnittet "NEDERLANDEDE"

Under punkt 1, litra h), udvides retten til at modtage naturalydelse under et ophold i Nederlandene til at omfatte en pensionist og dennes familiemedlemmer, som er forsikret i

henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat; det medfører også en yderligere fordel for pensionister og deres familiemedlemmer inden for sygeforsikring.

Punkt 1, litra g), kan udgå, da den kompensation, som en person kan få, er blevet erstattet af indførelsen af en obligatorisk selvrisiko i den nederlandske sygeforsikringsordning.

De øvrige ændringer i bilag XI er sproglige ændringer, der skal sikre overensstemmelse i henvisningerne til den nederlandske lovgivning.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004

(Tekst af relevans for EØS og for Schweiz)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 48,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,¹
efter den almindelige lovgivningsprocedure og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at tage højde for de retlige ændringer i visse medlemsstater og for at sikre retssikkerheden for de berørte parter bør forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 ændres.
- (2) Der blev indsendt relevante forslag fra Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger om koordineringen af de sociale sikringsordninger for at forbedre og modernisere EU-lovgivningen. De forslag, der blev opnået enighed om, er medtaget i denne tekst.
- (3) Forandringer i den sociale virkelighed kan påvirke koordineringen af de sociale sikringsordninger. Som reaktion på disse forandringer foreslås der ændringer inden for fastlæggelsen af den gældende lovgivning og af arbejdsløshedsydelse.
- (4) I situationer, hvor en person arbejder i to eller flere medlemsstater, bør det præciseres, at betingelserne i forbindelse med udførelsen af en "væsentlig del af sin beskæftigelse", jf. betydningen i artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 883/2004, også gælder for personer, der er beskæftiget i flere virksomheder eller hos flere arbejdsgivere.
- (5) Forskelligartetheden og udviklingen i forbindelse med de betingelser, i henhold til hvilke der udføres erhvervmæssige aktiviteter, gør det nødvendigt at tage hensyn til

¹ [EUT C af , s. .](#)

situationen i forbindelse med meget mobile arbejdstagere. Nye strukturer inden for forsyningen af arbejdskraft er blevet tydelige, bl.a. inden for sektoren for lufttransport. Det er kun effektivt at knytte den gældende lovgivning for flypersonale til den medlemsstat, hvor den pågældende virksomheds eller arbejdsgivers hjemsted eller forretningssted er beliggende, såfremt der er en tilstrækkelig tæt forbindelse til hjemstedet eller forretningsstedet. For flypersonale anses det for hensigtsmæssigt at tale om "hjemmebase" som forklaring på begrebet "hjemsted eller forretningssted" i forbindelse med anvendelsen af forordning (EF) nr. 883/2004.

- (6) Artikel 65, stk. 5, i forordning (EF) nr. 883/2004 bør ændres for at sikre, at selvstændige modtager ydelser i henhold til lovgivningen i den kompetente medlemsstat for at give disse de bedste muligheder for igen at komme ind på arbejdsmarkedet i deres bopælsmedlemsstat, når de vender tilbage til den stat.
- (7) Forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 883/2004 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 9, stk. 1, første punktum, affattes således:

"1. Medlemsstaterne giver skriftligt Europa-Kommissionen meddelelse om de erklæringer, der er udfærdiget i henhold til artikel 1, litra l), de love og ordninger, der er omhandlet i artikel 3, de indgåede overenskomster, der er nævnt i artikel 8, stk. 2, og de minimumsydelser, der er omhandlet i artikel 58, samt om væsentlige ændringer, der efterfølgende foretages."

- 2) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

"2. Disse meddelelser fremsendes hvert år til Europa-Kommissionen og offentliggøres i fornødent omfang."

- 3) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

"1. En person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for en arbejdsgiver, som normalt udøver sin virksomhed i denne medlemsstat, og som af denne arbejdsgiver udsendes til en anden medlemsstat for dér at udføre et arbejde for hans regning, er fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige 24 måneder, og at den pågældende ikke udsendes for at afløse en anden udsendt person."

- 4) Artikel 13, stk. 1, affattes således:

"1. En person, der normalt har lønnet beskæftigelse i to eller flere medlemsstater, er omfattet af:

a) lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, såfremt den pågældende udøver en væsentlig del af sin virksomhed i denne medlemsstat, eller

b) såfremt den pågældende ikke udøver en væsentlig del af sin virksomhed i bopælsmedlemsstaten:

i) lovgivningen i den medlemsstat, hvor virksomheden eller arbejdsgiveren har sit hjemsted eller sit forretningssted, hvis den pågældende er beskæftiget af én virksomhed eller arbejdsgiver, eller

ii) lovgivningen i den medlemsstat, hvor virksomhedens eller arbejdsgiverens hjemsted eller forretningssted er beliggende uden for bopælsmedlemsstaten, hvis den pågældende er beskæftiget af to eller flere virksomheder eller arbejdsgivere og mindst en af disse virksomheder har sit hjemsted eller forretningssted i én enkelt medlemsstat uden for bopælsmedlemsstaten, eller

iii) lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, hvis den pågældende er beskæftiget af to eller flere virksomheder eller arbejdsgivere, som har deres hjemsted eller forretningssted i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten."

5) Artikel 36, stk. 2a, affattes således:

"2a. Den kompetente institution kan ikke afvise at give den tilladelse, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, til en forsikringsstager, der er ramt af en arbejdsulykke eller har pådraget sig en erhvervssygdom, og som har ret til ydelser for den kompetente institutions regning, hvis den behandling, som vedkommendes tilstand kræver, ikke kan ydes i bopælsmedlemsstaten inden for en frist, der er lægeligt forsvarlig under hensyn til den pågældendes aktuelle helbredstilstand og udsigterne for sygdommens udvikling."

6. Artikel 65, stk. 5, affattes således:

"5.

(a) Medmindre andet er fastlagt under litra b) har den i stk. 2, første og andet punktum, nævnte fuldtidsledige ret til ydelser i overensstemmelse med lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, som om den pågældende havde været underlagt den lovgivning under sin seneste lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed. Disse ydelser udredes af institutionen på det sted, hvor den pågældende er bosat.

(b) I tilfælde, hvor bopælsmedlemsstatens lovgivning ikke sørger for forsikring til selvstændige mod risici for arbejdsløshed, modtager den i stk. 2, første og andet punktum, nævnte fuldtidsledige, som var forsikret mod arbejdsløshed i den medlemsstat, hvor den pågældende udøvede sin seneste selvstændige virksomhed, ydelser i henhold til lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat.

(c) En arbejdstager, der ikke er grænsearbejder, og som har fået udbetalt ydelser for den kompetente institutions regning i den medlemsstat, hvis lovgivning den pågældende senest var underlagt, modtager ved sin tilbagevenden til bopælsmedlemsstaten ydelser i overensstemmelse med artikel 64, idet ydelser efter litra a) suspenderes i den periode, hvor arbejdstageren modtager ydelser i henhold til den lovgivning, den pågældende senest var underlagt."

7) Artikel 71, stk. 2, affattes således:

"2. Vedtægterne for den administrative kommission fastsættes af dens medlemmer ved overenskomst mellem disse.

I alle andre tilfælde træffer den administrative kommission afgørelse med kvalificeret flertal som fastlagt af traktaterne.

Afgørelserne om de i artikel 72, litra a), omhandlede fortolkningsspørgsmål offentliggøres i nødvendigt omfang."

8) Bilag X og XI ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

I forordning (EF) nr. 987/2009 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 6, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra b) affattes således:

"b) lovgivningen i den medlemsstat, hvor personen har bopæl, og hvis personen har lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed i to eller flere medlemsstater og udøver en del af sin virksomhed i den medlemsstat, eller hvis vedkommende hverken har lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed"

b) Litra c) affattes således:

"c) i andre tilfælde lovgivningen i den medlemsstat, hvis lovgivning der først blev anmodet om anvendelse af, hvis personen udøver sin virksomhed i to eller flere medlemsstater."

2) Artikel 14, stk. 5, affattes således:

"5. Ved anvendelsen af artikel 13, stk. 1, i grundforordningen er en person, der "normalt har lønnet beskæftigelse i to eller flere medlemsstater", navnlig en person, der samtidig eller skiftevis for samme virksomhed eller arbejdsgiver eller for forskellige virksomheder eller arbejdsgivere udøver en eller flere særskilte former for virksomhed i to eller flere medlemsstater, bortset fra virksomhed af marginalt omfang."

3) I artikel 14 indsættes følgende stk. 5a:

"5a. Ved anvendelsen af afsnit II i grundforordningen er "hjemsted eller forretningssted" det hjemsted eller det forretningssted, hvor virksomhedens væsentlige beslutninger vedtages, og hvor den centrale administrations funktioner udføres.

For flypersonale, der udfører passagertjenester og fragttjenester, forstås ved "hjemsted eller forretningssted", jf. afsnit II i grundforordningen, "hjemmebase", som defineret i bilag III til Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91² om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart."

4) Artikel 15, stk. 1, andet punktum, affattes således:

"Denne institution udsteder til den berørte person den erklæring, som er omtalt i artikel 19, stk. 2, i gennemførelsesforordningen, og stiller straks oplysninger om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på den berørte person i henhold til artikel 11, stk. 3, litra b), eller artikel 12 i grundforordningen, til rådighed for den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor aktiviteten udøves."

5) Artikel 54, stk. 2, affattes således:

² [EFT L 373 af 31.12.1991, s. 4.](#)

"2. Ved anvendelsen af artikel 62, stk. 3, i grundforordningen forelægger den kompetente institution i den medlemsstat, af hvis lovgivning den pågældende person var omfattet under sin seneste lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed, straks bopælsstedets institution efter anmodning fra denne alle de oplysninger, der er nødvendige for beregningen af arbejdsløshedsydelse, og som der kan opnås adgang til i den medlemsstat, hvor institutionen er beliggende, særligt størrelsen af den løn- eller erhvervsindtægt, som den pågældende har haft."

6) I artikel 55 indsættes følgende som stk. 7:

"7. Stk. 1 – 6 finder tilsvarende anvendelse på de personer, der er omtalt i artikel 65, stk. 5, litra b), i grundforordningen, med undtagelse af stk. 1, litra c, i denne artikel."

7) Artikel 56, stk. 2, affattes således:

"2. Hvis den lovgivning, der finder anvendelse i den pågældende medlemsstat, kræver, at den arbejdsløse opfylder bestemte forpligtelser og/eller udfører bestemte arbejdssøgningsaktiviteter, skal den arbejdsløses forpligtelser og/eller arbejdssøgningsaktiviteter i den medlemsstat, der udreder ydelserne, have prioritet.

Hvis den arbejdsløse ikke opfylder alle forpligtelser og/eller udfører alle arbejdssøgningsaktiviteter i den medlemsstat, som ikke udreder ydelserne, vil dette ikke berøre de ydelser, der gives i den anden medlemsstat.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i [...], den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BILAG

I bilag X og XI til forordning (EF) nr. 883/2004 foretages følgende ændringer:

1) I bilag X foretages følgende ændringer:

a) Afsnittet "NEDERLANDENE", litra a), affattes således:

"a) Lov om hjælp til arbejde og beskæftigelse for handicappede unge (Wet Wajong) af 24. april 1997"

b) Afsnittet "DET FORENEDE KONGERIGE"

i) Litra c) udgår.

ii) Følgende indsættes som litra e):

"litra e) Indtægtsrelateret arbejdsløsheds- og understøttelsesydelse (Welfare Reform Act 2007 og "Welfare Reform Act (Northern Ireland) 2007)."

2) I bilag XI foretages følgende ændringer:

Afsnittet "NEDERLANDENE" ændres således:

i) Under punkt "1. Sygeforsikring" udgår litra g).

ii) Følgende indsættes som litra h):

"h) I artikel 18, stk. 1, i denne forordning skal de personer, der er nævnt i punkt 1, litra a), nr. ii), i dette bilag, som midlertidigt opholder sig i Nederlandene, have ret til naturalydelser i henhold til bestemmelserne i den police, der tilbydes forsikrede i Nederlandene af institutionen på bopæls- eller opholdsstedet, under hensyntagen til artikel 11, stk. 1, 2 og 3, og artikel 19, stk. 1, i Zorgverzekeringswet (lov om sygeforsikring), og til naturalydelser i henhold til Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, (almindelig lov om særlige udgifter ved sygdom)."

iii) I punkt 2 ændres "hollandsk lovgivning om almindelig alderdomsforsikring" til "almindelig lov om alderdomspension".

iv) I punkt 2, litra b), ændres "den nævnte lovgivning" til "den ovennævnte lovgivning".

v) I punkt 2 litra g), ændres "hollandsk lov om almindelig forsikring for efterladte og forældreløse børn" til "lov om almindelig forsikring for efterladte".

vi) I punkt 3 ændres "hollandsk lov om almindelig forsikring for efterladte og forældreløse børn" til "lov om almindelig forsikring for efterladte".

vii) I punkt 3, litra d), ændres "nævnte lovgivning" til "ovennævnte lovgivning".

viii) (vedrører ikke den danske udgave).

ix) (vedrører ikke den danske udgave).